

prima instanță: M. Macar

dosarul nr. 3ra-1345/13

instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Minciună

ÎNCHEIERE

24 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Svetlana Filincova

Judecătorii: Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Victor Tofan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Tofan împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești și Casa Națională de Asigurări Sociale Hîncești cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Victor Tofan, cu menținerea fără modificări a hotărîrii Judecătorei Hîncești din 10 ianuarie 2013,

c o n s t a t ă

La 13 iunie 2012 Victor Tofan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești și Casa Națională de Asigurări Sociale Hîncești privind anularea hotărîrii seria AH nr. 0106847 a Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești din 20.03.2012, cu obligarea de a-i restitui suma de 17277 lei, cu încasarea de la Inspectoratul Fiscal de Stat Hîncești a cheltuielilor pe care le-a suportat pe cauza dată și anume cheltuielile de drum și cheltuieli pentru serviciile executorului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în anul 1995 a fondat ÎI „Tofan Viorica”, care presta servicii de fotograf și era înregistrat la IFS Hîncești și Casa Națională de Asigurări Sociale Hîncești.

Din motivul că, nu mai avea de lucru a decis să stopeze activitatea ÎI „Tofan Viorica” și cu acest prilej a înaintat o cerere de suspendare a activității la IFS Hîncești, fiind îndreptat la Casa Națională de Asigurări Sociale pentru a depune o cerere de stopare a achitării primelor de asigurare, unde a fost informat colaboratorul că, a dat cererea de suspendare a activității pe un termen nedeterminat, fiind posibilă și lichidarea întreprinderii.

Menționează că, după întocmirea cererii, colaboratorul CNAS a introdus datele în computer și l-a încredințat că, din ziua dată nu va mai achita asigurarea socială. Pe loc a mai semnat careva acte care au rămas la CNAS.

Deoarece starea materială era precară a fost nevoit să plece la lucru peste hotare.

În anul 2011 revenind în țară a decis să lichideze definitiv ÎI „Tofan Viorica”, s-a adresat la IFS, ulterior fiind direcționat la CNAS unde a fost informat că, a încălcat prevederile legale din considerentul că, ÎI „Tofan Viorica” nu a fost înregistrată la CNAS.

Astfel, a explicat că, din anul 1995 ÎI „Tofan Viorica” a fost înregistrată și achita regulat primele de asigurare, fiind impus de a se înregistra repetat, îndeplinind toate fișele a fost informat că, este dator cu 17277 lei, altfel nu va putea lichida întreprinderea.

Deoarece nu dispunea de o asemenea sumă de bani a fost nevoit să plece peste hotare, iar la domiciliul său în s. Bujor a venit o scrisoare despre care a fost informat de rude că, este hotărîrea IFS Hîncești în baza căreia urmează să achite suma de 17277 lei.

Respectînd hotărîrea a trimis bani soției care a achitat suma cerută. Întocîndu-se acasă a fost chemat la executor care i-a cerut să achite 1295 lei pentru serviciile sale. Nefiind de acord a acționat în judecată.

Consideră că, banii solicitați de CNAS i-a achitat pe nedrept din motivul că, ÎI „Tofan Viorica” oficial nu a activat, iar hotărîrea nu este emisă contrar prevederilor art. 193 alin. (2) Cod fiscal, deoarece întreprinderea se afla în proces de lichidare.

Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 10.01.2013, acțiunea depusă de către Victor Tofan împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești și Casa Națională de Asigurări Sociale Hîncești privind anularea hotărîrii seria AH nr. 0106847 a Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești din 20.03.2012 cu obligarea de a-i restitui suma de 17 277 lei, cu încasarea de la Inspectoratul Fiscal de Stat Hîncești a cheltuielilor pe care le-a suportat pe cauza dată și anume cheltuielile de drum și cheltuieli pentru serviciile executorului, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 06.02.2013, hotărîrea instanței de fond a fost contestată cu apel de către apelantul Victor Tofan, prin care solicită admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii reiterînd motivele invocate în acțiune.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013 s-a respins apelul declarat de Victor Tofan, cu menținerea fără modificări a hotărîrii Judecătoriei Hîncești din 10 ianuarie 2013.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a stabilit că, prima instanță corect a considerat cererea neîntemeiată, constatînd lipsa actelor justificative în acest sens, cît și a hotărîrii de lichidare a întreprinderii în conformitate cu prevederile legale incidente.

Instanța de apel a considerat hotărîrea instanței de fond legală. Astfel, materialul probatoriu atestă că, reclamantul nu a prezentat nici o hotărîre de

lichidare a ÎI „Tofan Viorica”, iar înscrisurile prezentate de reclamant nu demonstrează că întreprinderea a fost supusă lichidării în conformitate cu prevederile Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi 845/03.01.92, prin care este reglementat modul și procedura de lichidare, inclusive și a întreprinderii individuale.

Astfel, conform art. 34 Lege cu privire la antreprenoriat și întreprinderi 845/03.01.92 prevede că lichidarea întreprinderii conduce la încetarea activității acesteia fără trecerea drepturilor și obligațiilor pe cale succesorală la alte persoane. Întreprinderea se lichidează prin hotărârea: a) fondatorilor (asociaților), în conformitate cu condițiile prevăzute în documentele de constituire ale întreprinderii, inclusiv în legătură cu expirarea termenului pentru care a fost înființată întreprinderea respectivă sau cu atingerea scopurilor în care a fost înființată; b) instanței de judecată în caz de: insolvabilitate a întreprinderii, declarată în conformitate cu legislația; declarare a documentelor de constituire ale întreprinderii ca fiind nule; încălcare a cerințelor, stabilite de legislație, privind desfășurarea unui anumit gen de activitate, prin care se explică lichidarea întreprinderii; expirare a termenului pentru care a fost înființată întreprinderea respectivă sau după atingerea scopurilor în care a fost înființată (la cererea procurorului sau a Camerei înregistrării de Stat a Ministerului Dezvoltării Informaționale), dacă fondatorii (asociații) întreprinderii nu au luat hotărârea de lichidare a întreprinderii; neprezentare conform informației Inspectoratului Fiscal de Stat, a dărilor de seamă contabile, fiscale și statistice privind activitatea întreprinderii pe o perioadă ce depășește un an.

Totodată întreprinderea se consideră lichidată din momentul radierii ei din Registrul de stat al întreprinderilor.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că reclamantul nu a prezentat nici un înscris veridic în acest sens. Or, conform 138 CPC, înscrisurile se depun în judecată de către părți și de alți participanți la proces. Dacă înscrisul se păstrează la o autoritate, organizație sau o altă persoană sau instituție, instanța, la cererea participantului la proces, spune prezentarea lui în termen. Această prescripție nu se referă la înscrisurile re pot fi obținute fără concursul instanței. Obținerea și prezentarea înscrisului se pune pe cheltuiala solicitantului. Înscrisul se depune în original sau în copie autenticată în modul stabilit lege, indicându-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

Astfel, cererea cu privire la eliberarea certificatului privind lipsa datoriilor față de bugetul asigurărilor sociale de stat din 01.01.2012 nu denotă lichidarea activității întreprinzător individual, or, încetarea unei asemenea activități este prevăzută și le Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a

întreprinzătorilor individuali la art. 31 alin. (1) care prevede că, activitatea întreprinzătorului individual încetează: a) la cererea întreprinzătorului individual în cazul lipsei datoriilor față de bugetul public național; b) prin hotărîrea instanței de judecată; în cazul decesului confirmat prin hotărîre judecătorească sau prin certificat de deces eliberat de organul de stare civilă competent; d) în alte temeiuri stabilite de legislație.

Reclamantul a menționează că, a depus în anul 1998 o cerere la CTAS Hîncești, prin care a solicitat lichidarea întreprinderii, însă o asemenea cerere primită și înregistrată de către instituția abilitată s-o soluționeze, nu a fost prezentată instanței de judecată.

Totodată, acest argument se combate prin cererea reclamantului de înregistrare a ÎI „Tofan Viorica” la CTAS Hîncești din 26.12.2011, privind înștiințarea despre luarea la evidență ca plătitor de contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii (f. d. 27), declarațiile privind calcularea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatoriu pentru anii de activitate 2007-2011 (f.d. 29-33), înregistrate efectuată la cererea reclamantului.

Prin urmare, instanța de fond întemeiat a stabilit că, pretențiile reclamantului urmează a fi respinse, or, careva probe întru susținerea cerințelor invocate nu au fost prezentate.

La 17 mai 2013 Victor Tofan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, consideră hotărîrile judecătorești ilegale și neîntemeiate, deoarece în cadrul examinării cauzei instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material și procedural, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Mai indică că la data de 26.12.2011 a fost semnată cererea cu privire la eliberarea certificatului privind lipsa datoriilor față de bugetul asigurărilor sociale de stat în legătură cu încetarea activității de întreprinzător individual.

IFS Hîncești a emis Hotărîrea cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, seria AH nr.0106847 la 20 martie 2012, ceea ce contravine art. 193 lit. d) a Codului fiscal.

La 06.12.2011 Colaboratorii IFS Hîncești au eliberat Fișa contului personal generalizată (Pe toate impozitele și taxele) a ÎI „Tofan Viorica” pentru anul 1998, cod fiscal 556254, unde este menționat faptul, că a fost achitată cota de asigurare socială pentru anul respectiv. Aceasta demonstrează că ÎI „Tofan Viorica” în anul 1998 deja era înregistrată la CTAS Hîncești în calitate de plătitor. Acest fapt a fost ignorant însă de colaboratorii CTAS Hîncești precum și de prima instanță

Judecătoria Hîncești. Deci, intimidarea și obligarea recurentului de către colaboratorii CTAS Hîncești de a repeta înregistrarea ÎI „Tofan Viorica” la CTAS Hîncești a fost neîntemeiată și ilegală. Aceasta reprezintă cheia, care a declanșat întreaga problemă cu care recurentul a fost nevoit să ajungă în instanța de judecată.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Victor Tofan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurenților se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Victor Tofan, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Victor Tofan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Victor Tofan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru